

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Į save susitelkęs krikščionis? 1 dalis

2010 m. gegužės mėn. 15 d., www.supernaturalhousechurch.org

Labas visiems,

Iš išorės - be priekaištų (tobulas)

Akivaizdžiai jis buvo tobulas tikintysis; sąžiningas versle, tobulas sūnus, ištikimas visuose Dievo dalykuose, tačiau jis žinojo, kad kažko trūksta. Kaip daugelis jaunų uolių žmonių (jis buvo vos perkopęs dvidešimt) jis savo energiją liejo į Dievo darbą.

Jis sekė klestėjimo mokymu, tikėjo, kad jei tu klesti savo versle tai reiškia, kad Dievo palaiminimas yra ant tavęs; tačiau viduje jis jautė tuštumą ir negalėjo suprasti kodėl, nes jis juk darė viską, ką mokytojai sakė jam daryti.

Tačiau nuovokiai akiai buvo aišku, kad visas jo gyvenimas sukosi apie jį patį. Jis buvo didis bosas, visada pagarbiai rūpinosi darbuotojų interesais, ir plovė atlygį stambiais čekiais, ir visai nesvarbu kaip jis jaudinosi dėl savo naujausio projekto, kaip pagerinti darbuotojų gyvenimą, vis tiek tai buvo nukreipta į jį patį. Jis neturėjo artimų draugų, nebuvo nei vieno, kuris kalbėtų žodžius į jo gyvenimą, jis buvo sala žmonijos jūroje.

Jis buvo įpratęs mąstyti apie savo poreikius ir troškimus visų pirma. Jis susidarydavo pats savo gyvenimo tvarkaraštį ir buvo toks užpildytas tuo, ką darė, kad turėjo labai mažai laiko kam nors kitam.

Bet, kaip aš sakiau, jei jūs būtumėte jį pamatę, jūs būtumėte linktelėję jo pusėn ir pasakę: „Čia eina Dievo palaimintas žmogus“.

Siurprizas!

Aš čia pasakoju apie jauną turtingą valdininką, kurio apsisprendimo momentas aprašytas trijose iš keturių Evangelijų - atrodo, jog Autorius nori, kad mes pasimokytume iš šito žmogaus. Jo egocentriškas gyvenimas yra taip pat tobulas pavyzdys mūsų dienų egocentriško (vert.: nukreipto į save) tikinčiojo gyvenimo (Mt 19:16-30, Mk 10:17-22, Lk 18:18-30).

Jėzus, ką tik dėjo rankas ant vaikų sakydamas „Iš tiesų sakau jums, kas nepriims Dievo Karalystės kaip kūdikis, niekaip neįeis į ją!“, turtingas jaunas valdytojas atėjo, tai yra pribėgo, atsiklaupė prieš Jį ir paklausė Jo: „**Gerasis Mokytojau, ką man daryti, kad paveldėčiau amžinąjį gyvenimą?**“

Mes skaitome šį pokalbį nesuvokdami, kad tai buvo tikras pasikalbėjimas, kai kiekvienas asmuo žiūri į vienas kitą, kalba vienas kitam, patyli, reaguoja ir atsako.

Kai jis pavadino Jėzų „Gerasis Mokytojau“, Jėzus nedelsiant atsakė: „Kodėl tu vadini mane geru; tik vienas Dievas yra geras“. Kitaip sakant, ar tu vadini mane Dievu, vadindamas mane geru?

Mes skaitome sekančioje eilutėje, bet tai buvo klausimas, kuriam reikėjo atsakymo. Po to turėjo būti ilga pauzė, kol jaunasis turtingasis valdytojas kontempliavo Jėzaus klausimą. Matote, tai buvo dalyko esmė. Ar jis vadino Jėzų Dievu vadindamas jį geru? (nes nei vieno nėra geru, tik Dievas).

Tyla.

To laiko mokytojai sakydavo, jei tu esi palaimintas versle, tai Dievo palaiminimas yra ant tavęs, ir jei dalykai einasi prastai, tai tu turi slaptą nuodėmę, tai yra nusidėjai, arba tavo tėvai, arba tėvų tėvai nusidėjo, nuodėmė, arba giminės prakeikimas neleidžia tau įeiti į tai, ką Dievas turi tau paruošęs. (Žinoma, Jėzus nemokė to tada, kaip ir dabar, bet tai buvo populiariu tomis dienomis ir mūsų – taip pat).

Išoriškai palaiminti, tais retais momentais giliame asmeniniame atvirume su savimi pačiais, nakties tyloje, jie turi pripažinti sau, kad yra tušti ir lėkšti. Aš manau, kad būtent todėl tas jaunasis turtingasis valdytojas pribėgo ir atsiklaupė prie Jėzaus kojų su desperatišku klausimu: „Ką aš turiu daryti, kad turėčiau amžinąjį gyvenimą?“.

Mylėdami pasaulio sėkmę, ir dalyvaudami jo reikaluose, bet kita vertus, taipogi mylėdami ir Dievą, savo viduje jie yra nepatenkinti ir klausia Dievo, kas gal būt yra negerai. Jiems tai didelis galvosūkis - kaip taip gali būti, kad jie taip labai palaiminti Dievo, o jaučiasi tokie tušti? Jie žino, kad jų meilė Dievui yra tik

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

drungna ir jie norėtų Jį mylėti daugiau, bet nesupranta, ar jie tiesiog išaugo iš jaunatviško uolumo, ar jiems iš tiesų kažko trūksta? Jie įtaria kažką, bet nežino, kaip pagydyti savo širdį. Jie galvoja, ar tai įmanoma užsidirbti pragyvenimui kaip suaugusiam žmogui, rūpintis šeima ir kartu išlaikyti savo pirmąją degimą dėl Dievo.

Jėzus pasakė Mk 4:19: „Pasaulio rūpesčiai, turtų apgaulė ir sukilę geismai kitiems dalykams ateina ir užgožia žodį ir jis tampa bevaisis“. Tai yra palyginimas apie sėją, kuris sėja Žodžio sėklas, bet išauga piktžolės; pasaulio rūpesčių piktžolės, turtų apgaulė ir daiktų geismas pakyla ir nustelbia Dievo Žodžio augalą - tai ne tai, kad kažkas yra nustelbtas, bet kad kažkas kitas užauga ir dominuoja mūsų gyvenimuose.

Gerasis Mokytojas = Dievas?

Šio žmogaus prote vyko mūšis tarp Dievo meilės ir pinigų meilės. Kai jis neatsakė, ar jis tiki, kad Jėzus yra Dievas, Viešpats nusileido iki lygio, kur jis galėjo tą žmogų pasiekti. Jėzus pasakė jam: „Tu žinai Įsakymus; nepaleistuvauk, nežudyk, nevok, nemeluok, nekaltink kitų dėl savo klaidų, gerbk savo tėvą ir motiną“. Ir jaunuolis atsakė, kad viso to laikosi jau nuo vaikystės.

„Jėzus tai pastebėjęs, pamilo jį ir tarė“. Į tai dažnai neatkreipiama dėmesio, praleidžiama. Žodis „pastebėjęs“ ,o tai reiškia rimtai, nuoširdžiai pažiūrėjo, arba „žiūrėjo susikaupęs, su tikslu“. Žodis „meilė“, čia yra „agapao/agape“, tai reiškia Dievo besąlygišką meilę. Tai sutinkame Jono 3:16 – Tėvas taip pamilo pasaulį, kad atidavė savo vienatinį Sūnų. (Mk 10:21)

Jėzus intensyviai ir su tikslu, atidžiai žiūrėjo į jį su besąlygiška meile. Kalbant apie turta, jo žvilgsnis turėjo pakeisti žmogaus širdies prioritetus tiesiog tuo metu, kaip tai atsitiko su Matu, kai reikėjo tik pažiūrėti ir pakviesti „Ateik ir sek manimi“, ir jis paliko savo brangų pinigų keitimo verslą. Tas žvilgsnis turėjo tą patį poveikį Petru, Jokūbui, Jonui, kai Jėzus pakvietė juos palikti savo verslą ir sekti Jį. (Lk 5:10-11)

Jis galėjo Jėzui tiesiai neatsakyti jei vadindamas jį geru, jis būtų vadinęs jį Dievu, taigi Viešpats pažvelgė į Jį su intensyvia besąlygiška meile, suteikdamas jam galimybę įvertinti savo širdį ir atsakyti.

Tyla.

Taigi Jėzus dar kartą pasilenkė prie jo su malone: „Vieno dalyko tau trūksta: eik, parduok viską, ką turi, išdalink vargšams, ir tu turėsi lobį danguje, tada ateik ir sek mane“.

Jėzus nepasikeitė, Jis tebedaro tokius dalykus ir šiandien. Jis siekia, kad mes augtume, tai daro vienu būdu, stebi mus, po to vėl iškelia problemą ir parodo mums mūsų širdis kitu būdu.

Klausimas toks, kur buvo jo lobis: ar jis vertino žemės turtus daugiau nei dangaus turtus? Jaunuolis buvo tarp labiausiai nepasiturinčių žmonių, ir mes šiandien pažįstame tokių žmonių.

Jie nevertina dangaus turtų, jie myli žemės turtus. Išoriškai ir pokalbyje jie myli Dievą. Ir dar kaip jie gieda šlovinimo giesmes bei dalyvauja Dievo reikaluose bažnyčioje! Jei jie nebūtų taip susikoncentravę į save, jie to nedarytų, nes juk niekas kitas taip gerai nepatenkina jų poreikių. Bet iš tikrųjų - jie myli žemės turtus labiau nei dangiškus.

Žmonės, tokie kaip šis, teoriškai žino, kad jie gali jausti gyvenimo pilnatvę, gyvendami dėl kitų, bet niekad nepatyrė tokio gyvenimo stiliaus ir tai juos gąsdina. Ar galite įsivaizduoti kokia tai būtų buvusi „nauja nežinoma teritorija“ jaunam valdytojui staiga tapti benamiu Jėzų sekančiu mokiniu?

Jis galėjo būti komandos dalimi, kai buvo siunčiami po du gydyti ligonių, prikelti mirusių, išvaryti demonų. Jis būtų galėjęs girdėti žodžius tiesiai iš Jėzaus lūpų, bet šitie dalykai nebuvo jam tokie svarbūs, kaip JO nuosavybė ir tai, ko JIS norėjo gyvenime, būtent JO planai ir siekimai, kuriuos JIS norėjo vykdyti iki SAVO mirties.

Ar Jėzus yra vertas?

Kai Jėzus privertė jį pasižiūrėti į savo širdį, pasakyta, kad jis „nusiminė“. Graikiškas žodis „lupeo“ yra aktyvus veiksmažodis ir reiškia: „sukelti skausmą, sielvartą, nerimą“. Galima suprasti, kad šis skausmas jau buvo jo širdyje ir Viešpats tik iškėlė jį į paviršių. Tai, ką jis kontempliavo giliai savo širdyje ankstyvomis ryto valandomis. Tas, kuris pažįsta širdies paslaptis iškėlė į dienos šviesą. Intensyvi tiesos šviesa sukėlė žmogui didelį skausmą, nes jis buvo labai turtingas.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Taip pat pasakyta „nuliūdęs“, tai reiškia - pilnas sielvarto. Tai buvo širdies skausmas, kuris iškilo, kai Jėzus apšvietė to jaunuolio širdį, tai buvo ir emocinis skausmas, kurį sukėlė mintis, kad reikia pakeisti savo gyvenimą ir nesiekti nieko kito, tik dangiško atlyginimo.

Lk 18:24 pasakyta „Ir kai Jėzus pamatė, kad jis buvo labai nusiminęs, Jis pasakė: „Kaip sunku turtingam žmogui įeiti į Dangaus Karalystę...“

Bet Jėzus pasakė, kad tai įmanoma su Dievo jėga. Ir štai čia yra sprendimas. Į save susikoncentravęs (egocentriškas) tikintysis pirmiausia turi atvirai pasižiūrėti į savo širdį, po to Dievo artume ir su Jo jėga transformuoti savo širdį ir gyvenimą taip, kad turėtų reikiamą tyrumą.

Bet nesuklyskime, turtingasis jaunas valdininkas turėtų padaryti šią sprendimą pats, nejausdamas jokių šlovės gūsių, ir nelaukdamas jokio pranašo patvirtinančio žodžio, kad būtent tai jis turi padaryti.

Ne, jis pats uždėjo šią stabą ant savo širdies altoriaus, taigi tik jis pats gali jį iš ten ir pašalinti. Ir tai jis turi padaryti vienas pats, Viešpaties akivaizdoje, kuris stebi, myli ir laukia... tik tuomet jis tikrai žinos, kad seka Dievą visa savo širdimi ir daro tai, kas yra teisinga.

Sekančią savaitę pavyzdžiai apie į save susikoncentravusį gyvenimą mūsų dienomis, ir kaip pakeisti savo gyvenimą dėl Dievo.

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com

Į save susitelkęs? 2 dalis

2010 m. gegužės mėn. 22 d., www.supernaturalhousechurch.org

Praeitą savaitę

Aš apibūdinau į save susitelkusio žmogaus gyvenimą, panaudodamas Biblijoje aprašyto jaunojo valdytojo pavyzdį. Šiandien aš pateiksiu kitus pavyzdžius ir tokio gyvenimo požymius, o po to trečiame laiške baigsiu šią temą.

Iš išorės jaunas turtingasis valdytojas pavyzdingai tikėjo Izraelio Dievu. Jis nuo vaikystės laikėsi visų įsakymų, rūpestingai šventė šventes ir aukojo aukas už visas savo nuodėmes, kurias padarydavo, ir be abejonės, šelpė vargšus, kaip liepė Įstatymas.

Tačiau ši religinė ir kitokia veikla tai - tik išorinis fasadas, kuris buvo matomas ir darė įspūdį kitiems. Savo viduje jis mylėjo pinigus, savo socialinį statusą ir turtingus draugus. Kai jaunuolis aiškino Jėzui, koks puikus tikintysis jis buvo, Jėzus prasiskverbė pro šį fasadą. Jis liepė jaunuoliui parduoti viską, ką jis turi, atiduoti pinigus vargšams ir sekti Jį.

Jis buvo susitelkęs į save, bet vylėsi, kad gali turėti amžiną gyvenimą, o šiame gyvenime mylėti pinigus ir šio pasaulio dalykus. Todėl jis buvo įskaudintas Jėzaus žodžių ir pasitraukė pilnas liūdesio.

Pavyzdys

Mokiau tą savaitgalį Biblijos mokykloje. Aš, tas kuris mane pakvietė dėstyti mokymo kurso ir dar du žmonės po pamokų nuėjome į restoraną pavalgyti ir atsisėdome prie sienos, laukdami kol mus pakvies ir pasodins prie staliuko.

Įėję pamatėme didelę šeimą, kuri sėdėjo prie kelių staliukų sustumtų kartu viduryje patalpos. Aš staiga labai nustebau, nes pamačiau beveik už kiekvieno asmens stovinčius angelus, o vienas iš jų akivaizdžiai visiems vadovavo.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų renginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Kai mano akys atveriamos matyti Viešpaties sferą, tam visada yra svarbus tikslas. Todėl aš paklausiau vadovaujančio angelo: „Ar tu esi atsakingas už šitą šeimą?“ ir jis atsakė, kad - taip.

Aš pasakiau: „Manau, kad jie pažįsta Viešpatį“. Jis atsakė: „Taip, bet jie gyvena toli gražu žemiau to lygio, kurį Tėvas jiems turi“. Aš norėjau sužinoti daugiau ir paklausiau: „Ką nori tu pasakyti?“

Dabar supratau, kad mes keturiose sėdėjome salės pakraštyje, aš pasisukau į kairę ir kalbėjau su angelu. Buvau Dvasioje, todėl kalbėjo mano dvasinis žmogus. Jį matė mano dvasinis žmogus, ir girdėjau jį savo dvasinėmis ausimis. Kai tai man atsitinka, tai lyg dvi erdvės persidengia vienu metu paraleliai, bet jos nėra viena kitos matomos. Aš matau abi erdves plačiai atmerktomis akimis, tiesiog dvi erdves tuo pačiu metu, ir galiu matyti viską tiksliai, net detales.

Tam žmogui, pas kurį svečiavausi ir kitiems dviems aš atrodžiau išsiblaškęs ir suglumęs. Aš dairiausi šen bei ten, žiūrėjau į kairę nuo savęs. Angelas aiškino: „Jie lanko bažnyčią, bet jie neskaito Biblijos savaitės metu ir nedaug skiria laiko maldai. Jie pasinėrę į pasaulį ir jį myli. Jie pripildo savo gyvenimą žaidimų, ir savo tvarkaraštį veiklos dėl jų pačių. Jie neturi laiko niekam daugiau“.

Aš paklausiau, kaip į tai žiūri angelai, jis pasakė: „Daug daugiau džiaugsmo būti atsakingu už tokius žmones, kaip tu“. Aš atsakiau, kad galvoju, jog gal būt atvirksčiai, jie turėtų būti daugiau užsiėmę su tikinčiais, kurie nevaikščioja šviesoje, kurią pažįsta. Jis atsakė: „Ne, neužmiršk, kad nuo pačių žmonių priklauso, kiek jie nori būti įtraukti į savo Tėvo reikalus. Be to, žinok, kad tau atseikėjama pagal tai, kiek tu vertini dalykus danguje (Mk 4:24). Taigi mes su tais žmonėmis nesame labai užsiėmę“.

Aš kalbėjau mintimis pusiau sau, pusiau angelui, kad Tėvas turbūt turi tikslą visam šitam įvykiui, ir tada Šventoji Dvasia patraukė mano dėmesį į 12 metų berniuką sėdintį stalo gale. Atrodė, kad jis ir jo draugai yra per daug „cool“, kad sėdėtų kartu su suaugusiais.

Kai angelo akys įdėmiai stebėjo berniuką, jo veido išraiškoje buvo kažkas reikšmingo, todėl aš paklausiau, ar viskas gerai? Jis atskleidė tikrąjį savo apsilankymo tikslą: „Jeigu viskas toliau vyks kaip dabar ir nepasikeis, šis berniukas mirs sulaukęs 15 metų auto avarijoje“. Kai jis kalbėjo, virš stalo pasirodė ekranas. Aš pamačiau šitą berniuką skrendantį iš savo transporto priemonės į purvą, o jo automobilį besiverčiantį ore ir krintantį ant jo, ši scena sustingo, kai jo galva palietė žemę.

Šiuo momentu mane pakvietęs renginio organizatorius pastebėjo, kad aš išsiblaškęs ir tylus, ir paklausė, kas atsitiko. Aš papasakojau jam viską, ir jis pasakė, kad jau daug metų, kai jis sutinka kai kuriuos žmones, jo širdis nuliūsta ir jis staiga ima sielvartauti bei verkti, tik niekada nežinojo, kodėl taip vyksta. Vos tik mums įėjus į patalpą, jis pamatė šitą šeimą ir vėl tai pajuto.

Mes tada supratome dar vieną priežastį, kodėl aš matau angelus, tai buvo atsakymas į mano draugo klausimą. Ir dabar mes žinojome, kad tai, ką jis jautė buvo dangaus liūdesys dėl žmogaus, kuris gyvena žemiau to lygio, kurį jam yra paruošęs Jo Tėvas. Tai buvo kvietimas melstis už jį. Tuomet mes iš karto ėmėme melstis už tą šeimą ir prašėme Tėvą, kad būtų išvengta avarijos ir kad Jis pažadintų juose norą ieškoti Jo ir gyventi dėl Jo visa širdimi.

Simptomai: Ar tu pažįsti?

Ar tu pažįsti žmones, kurie, kuomet kalbi telefonu su jais, visada viskas sukasi apie juos. Jie iš tiesų nesidomi tavimi ir tavo gyvenimu, nes kai tu pradedi pasakoti apie save, jie visada nukreipia pokalbį apie tai, kas vyksta jų pačių gyvenime?

Ar tu pažįsti žmones, kurie turi emocinių poreikių, todėl visada nerimauja dėl mažų dalykelių, kurie iš tiesų nėra svarbūs ar labai su jais susiję, vietoj to, kad rūpintųsi tikrai svarbiais dalykais savo ar kitų gyvenime, tikrais poreikiais?

Ar tu pažįsti ką nors, kuris jaučiasi, kad yra vertas, kad būtų sutelkiamas dėmesys į jį, dėl tų sunkumų, kuriuos jis patiria savo gyvenime, gyvenimo vingių ir to, ką jis patyrė anksčiau?

Ar tu pažįsti žmonių, kurie žiūri į Dievą, kitus, bažnyčią iš tokios perspektyvos: ką jie daro, ir ko jie nedaro dėl jų? Ar tu pažįsti žmonių, kurie neturi nei vieno, kuris kalbėtų dalykus į jų gyvenimus, ir neturi nei vieno, į kurio gyvenimą jis kalbėtų?

Ar tu pažįsti žmonių, kurie negali pasakyti, ką Jėzus daro jų gyvenime, bet gali greitai ir noriai papasakoti apie paskutinį matytą filmą, ar apsilankymą restorane?

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Stebina

Aš stebiuosi, kad tiek daug iš tų, kurie skelbiasi, kad yra Jėzaus mokiniai - Žmogaus, kuris taip pat yra ir Dievas, kuris atėjo į žemę gyventi ir atiduoti savo gyvenimą dėl kitų - tačiau jų gyvenimas visai nepanašus į tai. Kaip gali kažkas vadintis Jo mokiniu ir negyventi taip kaip Jis?

„Meilė gali būti atpažinta tik pagal veiksmus, kuriuos ji paskatina atlikti. Krikščioniška meilė visų pirma skirta Dievui ir išreiškia save per paklusnų Jo įsakymų vykdymą. Savivalė, savo norų vykdymas yra Dievo meilės paneigimas“ (Pastabos apie laišką Tesalonikiečiams, Hogg ir Vine, p.105)

Turtingasis jaunuolis sakė, kad jis myli Dievą, bet pasirodė, kad šio pasaulio dalykus mylėjo daugiau, o tai reiškia, kad daugiau net už žmones. Viešpaties kvietimas parduoti viską, ką turi ir išdalinti vargšams nebuvo vienatinis labdaros veiksmas, bet pirmenybės suteikimas žmonėms ir gyvenimui prieš daiktus ir tarnavimą. Jėzus norėjo, kad jis pamatytų tuos, kuriems jis davė. Jis norėjo kad to jaunuolio širdis būtų paliesta jų poreikių, o tada ateitų ir sektų Jį.

Kitą savaitę aš pabaigsiu šią seriją mintimis kaip pakeisti į save nukreiptą gyvenimą.

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Į save susitelkęs. 3 dalis

2010 m. gegužės mėn. 29 d., www.supernaturalhousechurch.org

Kas diktuoja sąlygas?

Pirmoje šios temos dalyje aš apibūdinau jaunojo turtuolio būklę: egocentriškas dvidešimtmetis (ar panašiai), kuris galvojo, kad gali toliau mylėti savo pinigus ir statusą ir... taip pat mylėti Dievą. Ne jo turtas, bet jo meilė tiems dalykams buvo priežastis dėl kurios jis atmetė Jėzaus pasiūlymą būti mokiniu.

Praeitą savaitę, aš apibūdinau kai kuriuos simptomus ir požymius, kurie rodo, kad krikščionis gali būti egocentriškas. Šią savaitę aš rašysiu apie esminę širdies problemą ir kaip pakeisti į save nukreiptą gyvenimą.

Esmė šitos problemos yra tai, kad egocentriški žmonės reaguoja į viską, kas vyksta jų gyvenime, savo naudos požiūriu ir priderina prie savo tvarkaraščio pagal tai, kiek žmonės ir kiti įvairūs dalykai yra jiems naudingi. Jie investuoja save pagal tai, kiek jiems tai kainuos. Jie maitina savo „ego“ daugybe mažų sprendimų, bet iš išorės atrodo, kad yra rimti Jėzaus mokiniai.

Pasirinkimai

„Labai seniai nesimatėme, gal galėtumėte užėiti pas mus papietauti šią savaitę?“, – mes paklausėme. Jie atsakė: „Oi ,atsiprašom, šeštadienį mes vykstame į gamtą ir turime dar tiek daug ką nuveikti šią savaitę“. Mes žinojome, ką reiškia tas pasirošimas - tai tik įsimesti striukę, foto aparatą ir užkandžių į automobilį, taigi supratome - mes nebuvo labai aukštai jų prioritetų sąrašė, kad jie norėtų papietauti kartu su mumis.

Aš buvau pastorius mažos kaimo bažnyčios Kolorado valstijoje ir mes paskelbėme, kad tą pavasario šeštadienį, kad tvarkysime pastatą bei aplinką. Pranešęs tai iš sakyklos, aš paprasčiau pakelti rankas tų žmonių, kurie ateis, pakilo 18 rankų. Šeštadienį atėjo tik 6 žmonės. Aš galvojau, kur kiti 12, ir kitą savaitę juos sutikęs mandagiai apie tai pasiteiravau.

Viena pora nusipirko augalų ir norėjo juos pasodinti. Kita pora nusprendė, kad diena graži ir reikia vaikus išvežti į užmiestį, taigi jie išvyko į kalnus visai dienai. Kita pora pasimetus prisipažino, kad užmiršo, kiti pasakė, kad jie 100% nesijautė sveiki, todėl pasiliko namie. Tačiau žmonės iš bažnyčios tą dieną juos matė parduotuvėje, iki kurios buvo valanda kelio automobiliu.

Visi šitie sprendimai ir apskritai kiekvienas sprendimas, kurį padaro egocentriškas žmogus yra nulemiamas klausimo: ar tai tinka prie mano tvarkaraščio, ir ką aš noriu daryti, štai kas eina visų pirma.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Praeitą savaitę aš pasakojau apie angelus, kuriuos mačiau restorane ir 12 metų berniuką, kuris turėjo mirti po trijų metų, jei niekas nepasikeis. Aš palikau pabaigą istorijos šiai savaitei. Angelas pasakė, kad auto avarija įvyks sekmadienio rytą. Po to jis nutilo, leisdamas man pamąstyti.

Aš supratau, kad jų prioritetų viršūnėje visų pirma buvo „Aš“. Plėtodami šituos prioritetus jie darė sprendimus, kurie nukreipė jų gyvenimą ten, kur jų laukė nelaimė. Prisiminiau kai kuriuos dalykus, kurių anksčiau mane mokė Viešpats.

Viešpaties aplankymo metu aš buvau Dvasioje. Jėzus mane mokė apie maldą. Jis įmetė į tvenkinį (kuris, mums kalbantis, pasirodė regėjime) akmenuką. Visomis kryptimis pasklido 5-6 ratilai ir pasirodė raudonas X maždaug ten, kur sustoja 5 valandos rodyklė laikrodyje, tuomet scena sustingo. Jėzus mokė: „Akmuo - tai sprendimas, kurį daro žmogus. Ratilai yra to sprendimo plėtojimas, kuris plaukia iš jo. Vienas ratilas per metus. X yra tragedija jų gyvenime, kuriai jie atvėrė kelią darydami tą sprendimą.

Žmonių sprendimai, kurie yra padaromi ne Mano valioje, nukreipia jų gyvenimą tam tikra linkme ir tai turi pasekmes. Tuomet kažkas įvyksta, kartais net tragedija, ir jie nežino kodėl. Jie dažnai dėl to kaltina Mane arba Tėvą, bet paskutinę dieną tai bus atidengta. Mes nesame kalti. Jie tada pamatys, kokią kryptį pasirinko ir viskas išaiškės“.

Atsparos taškas

Jam reikėjo sklypo pastatui, jo turtas ir įtaka leido jam įsigyti tai jėga. Bet jis buvo doras, principingas žmogus, todėl nenorėjo daryti sklypo savininkui spaudimo, ar imti sklypo neteisėtu būdu. Savininkas buvo sėkmingas fermeris, ir tas sklypas buvo labai svarbus jo derliui.

Buvo taip, kad karalius Dovydas matė angelą ir jam buvo pasakyta: „Eik, pastatyk aukurą Viešpačiui jabusiečio Araunos klojime“ (2 Sam 24:18).

Arauna pasiūlė žemę Dovydui veltui, bet Dovydas nebuvo egocentriškas: „Ne! Aš tikrai pirksiu tai iš tavęs už deramą kainą. Aš nenoriu Viešpačiui, savo Dievui, aukoti deginamųjų aukų, kurios man nieko nekainuoja“ (2 Sam.24:24; 1 Kr 21:24).

Dovydas nenorėjo duoti Viešpačiui to, kas jam nieko nekainuoja. Įsivaizduokime, jis norėjo, kad tai jam kainuotų visą kainą, arba jis atsisakė imti. Egocentriškas asmuo duoda, jei tai jam patogiu, arba tai nieko nekainuoja, bet Dovydas norėjo duoti tik tada, kai jautė, kad tai kažką jam kainuoja. Ne veltui Raštas sako, kad jis buvo vyras pagal Dievo širdį.

Senajame Testamente Viešpats reikalavo aukoti gyvulius, kurie buvo sveiki ir nekentė aukų, kai korumpuoti kunigai aukodavo ligotus, luošus gyvulius, kuriuos ir taip reikėjo skersti. Jis reikalavo pirmųjų ir geriausių derliaus vaisių. Viešpats norėjo, kad žmonės Jam aukotų tai, kas jiems patiems yra vertinga, nes jų išgelbėjimas Jam kainuos viską. Dovydas tai suprato.

Žydų tradicija teigia, ir tai matome palyginę įvairias Rašto vietas, kad tas kalnas buvo būtent ta vieta, kur Abraomas aukojo Izaoką, ir kur stovėjo Saliamono šventykla - šiandien Jaruzalės šventyklos kalnas (2 Kr 3:1; Pr 22:2; 1 Kr 21:18-30).

Jis ne kvailys, kuris duoda tai, ko ir taip negali išlaikyti, kad įsigytų tai, ko negali prarasti - Jim Eliot

Jėzaus mokiniai suprato, kad Viešpačiui jų išgelbėjimas kainavo gyvybę, ir kad mes dabar taip pat turime guldyti galvas vieni už kitus. Tai reiškia laiką, pinigus, pastangas, resursus, pertvarkyti savo gyvenimą dėl kitų.

Egocentriškas krikščionis moka kainą, bet tik tada, kai tai yra lengva, arba tai yra kažkas tokio, kas leidžia gerai jaustis ir galbūt gerai atrodyti. Jie yra taip apsigavę, kad duodami iš savo pertekliaus jaučiasi gerai, tarsi tai būtų iš tikrųjų kažkas tokio, kas yra verta, kad dangus pastebėtų.

Ach, dangus pastebėjo, gerai. Ar prisimenate moterį su 2 grašiais? Kiti davė iš savo pertekliaus ir gavo savo užmokestį, bet Jėzus sakė, kad ji davė daugiausia, nes tai jai kainavo (Mk 12:41-44).

Būtų kainavę pasirodyti bažnyčioje tą šeštadienį ir padirbėti. Reikėjo pastangų papietauti su draugais, nueiti į bažnyčią vietoj pramogavimo. Nei vienu iš šitų atvejų tai nebuvo pinigai, bet laikas, kuris skirtas „ne man“.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Pasvarstykime labai praktiškai apie šiuolaikines situacijas. Pavyzdžiui, pirmadienį jūs turėjote 25\$ savo kišenėje savaitei laiko priešpiečiams, atidėjote 5\$ papildomoms išlaidoms, bet tada sužinojote, kad bendradarbis neturi benzino automobiliui nei pinigų jam įsigyti. Karaliaus Dovydo širdis būtų davusi MAŽIAUSIAI tuos priešpiečių pinigus ir gal būt tuos papildomus 5\$, nes tai būtų jam kainavę ir būtų laimingas pats sau gamindamas valgį tą savaitę. Dauguma žmonių atiduotų tuos 5\$, o 25\$ pasilaikytų sau. Jie duotų tai, kas neturi jiems realios kainos ir galvotų, kad dangus yra tuo patenkintas. Taip jie pamalonintų savo „ego“, galvodami, kokį gerą darbą jie padarė.

Būdas pakeisti egocentrišką gyvenimą – tai nustoti mąstyti, kiek tai man kainuos, ir pradėti mąstyti apie tai, kiek tai duos naudoms kitiems. O kas, jei bendradarbio automobilis paliktas stovėjimo aikštelėje iki algos dienos ir jie turi ieškoti kitų priemonių keliauti, nugabenti savo vaikus ir nuvykti apsipirkti tą savaitę? O kas jei jūsų draugas serga ir nėra nei vieno, kad jį aplankytų arba paskambintų ir pasiteirautų ar reikia pagalbos? O kas jei jūsų draugui reikia patarimo padaryti svarbų sprendimą savo gyvenime ir dėl to jis nori susitikti?

Dalyvauti kitų gyvenime – ne pigu. Tai kainuos tavo laiką, pastangas, pinigus, resursus. Visi šitie dalykai yra lengvi, kai jūsų širdis viena su Jėzumi, kuris atidavė savo gyvenimą už daugelį.

Ar mes esame nusprendę savo širdyse, kad neduosime Dievui, jei tai mums kažką kainuos? Egzistuoja moralinis dorumas ir dvasinis dorumas, toks kaip Dovydo. Asmuo gali būti moraliai teisingas, bet dvasine prasme – sugedęs. Apie tai - sekančią savaitę.

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com